

Director: **PAMFIL ȘEICARU**REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Belvedere No. 6

TELEFOANELE:

Secret. General	4.84.40	Serv. Publicității	3.40.84
Secretariatul	4.84.49	Tipografia	4.84.48
Redacția politică	3.40.88	Cab. Administrat.	3.40.80
Abonamente	4.23.32	Cab. Directorului	4.84.47
Sport și convorbiri	cu Provincia		3.40.89

ABONAMENTE:

Lei 700 pe an; 350 pe 6 luni; 200 pe 3 luni; pentru bănci, instituții și administrații publice: lei 1000 anual; pentru străinătate: lei 1700 pe an; 900 pe 6 luni; 500 pe 3 luni. Abonamentele încep la 1 și 15 ale lunii. Taxa poștală plătită în numerar conf. ord. Dir. Gen. P.T.T. nr. 55740-829

Curentul

DE LA ACADEMIE

COMUNICAREA dlui prof. dr. G. MARINESCU

„Transmiterea la distanță
a curenților electrice ai
creierului sau ce trece
prin mintea omului..”

COMENTARII CU PROECȚIUNI DE

a. dragos

—D. le profesor, am auzit că d. v. v-ați apucat să transmiteți
la distanță gândul prin curent electric. Asta înseamnă
că ne luați pâinea de la gura.
—Dar ce ești d. ta?
—Telegrafist....

—Din creierul d. tale nu pot să transmit
nimic. Ce meserie ai d. ta?
—Politician....

—Vezi ce-ți trece prin cap, scumpa mea doamnă?
—Uad, dar asta e o chestie de inimă, nu
de creier....

Ce trece prin mintea unui
sopar... chiar la distanță de
kilometri.....

—Mie îmi pare că iar o să venim noi la
putere...
—Mută-ți gândul, mă Nae, cu ajutorul
d. lui Marinescu, la distanță mare.....

—Când am aflat că mă înseli, mi s'a aprins creierul!
—Fugi încolo, Janule, că n'o fi din cauza asta. Ți s'o
fi întâmplat un scurt circuit. Tu n'ai auzit că
creierul are curenți electrice?...

Ce-ți trece chelnerului prin
mintă cu iuteala unui
curent electric....

—Ce trece prin mintea lui Conu Grigore...

—Dom'le electrician vezi te rog ce am la cap, că îmi
văjăie al dracului. D. ta cred că te pricepi mai bine de
când s'au descoperit curenți electrice în creier...
—Apoi eu cred că ți s'a ars „siguranța”....

Ce se transmite din capul unui poet....

Colțul medical

Boala ce decimează
satele basarabene: tifosul exantematic

Exantematicul este cunoscut în Europa din secolul al XV-lea; de aci a colindat prin toate țările continentului nostru decimându-l populația în momente de mizerie și armate în războaie. Intre epidemii și mizerii continuuata prin focuri de strănă, limitate mai ales acolo unde populația era paralizată, de unde, favorizată de restricii, rebuscunele cu priză din suprafețe mari și strâgând din nou atenția asupra ei. Epidemia începe cu frigid în primele luni de iarnă, crescând mereu în intensitate, pentru a atinge maximum în lunile de primăvară când păduchii, chemați de căldura soarelui, ies de sub cojoc deasupra, trecând mai ușor dela om la om.

În războiul ruso-român-turc din 1877, se cifrează la câteva mii numărul morților prin exantematic în ambele tabere.

În Europa, înainte de 1914, exantematicul îl găsim în Irlanda, Portugalia, Europa centrală, Austro-Ungaria și mai ales Rusia unde cazurile se numărau anuale în primele luni de iarnă.

În timpul războiului din 1914-1918, exantematicul trece din Rusia în Austria, de aci în Serbia și Peninsula balcanică pe care le decimează în 1918. România, în timpul războiului mondial se contaminează tot din Rusia ca și în 1877. Boala a luat la noi forma unei epidemii grozave în timpul retrăgării din Moldova, când mii de oameni și primăvara anului 1917-1918 unitățile în refacere și populația civilă în urma marșurilor energice luate de medicii francezi și români, dintre care amintim pe dr. I. Cantăzino, general dr. N. Nicol, dr. Anibal Teohari, dr. Filipescu, dr. Clunet, dr. I. Jianu, dr. Al. Sălișteanu, dr. I. Bălteanu, etc. Alinația a fost stăvilită.

În Polonia-Galia în 1919 peste un sfert de milion de exantematici, dintre care mai mult de douăzeci de mii au murit.

În U.R.S.S., începând din 1920, se

numără anual peste 6 milioane de exantematici cu un milion de morți, cifră care de altfel a crescut mereu în fiecare an.

După război, exantematicul cu pericol la noi în țară părea înlăturat. Începând însă din 1920, chestiunea pericolului exantematic revine pe tapet pentru noi. Numai datorită măsurilor sanitare luate, bune în principiu, măsuri ce au necesitat cheltuieli enorme din partea Statului, dezastrul exantematicului nu a luat proporții în țara noastră, limitându-se la Basarabia, de unde de altfel nici până azi nu a putut fi stăruit.

Că această campanie anti-exantematică n-a dat rezultate, eșecul nu s'ar datoră doar faptului că principii programului de luptă nu ar fi fost bune, ci cauzele pe de o parte că n'a fost aplicat integral pe teren, iar pe de altă parte că la apăsarea lui nu s'a modelat cerințele locale basarabene.

Situația focarului exantematic basarabean este cu totul specială. Basarabia, pe lângă că prezintă la maximum condițiile optime pentru menținerea bolii prin standardul redus de viață al locuitorilor, dar, prin situația sa geografică se află mereu expusă reinfectării din țările vecine. Timpul de incubație este de 10-12 zile. Boala, care trece clandestin în Basarabia, mai ales iarna când această apă este înghețată, sau din Galiția prin evreii fugari. Am găsit deosebit de mult, pe malul basarabean, focare de exantematici tipice de exantematic declanșat în jurul punctelor pe unde se oprise furarii din Rusia Sovietică.

De aceste cauze neglijate în campania de combatere a bolii, în fața realității de pe teren, comiterea programului ce părea în treptă infailibil.

Dr. GR. GR. I.

Justiția militară

Procesul otrăvitoarelor
se judecă la 25 Februarie

Instrucția terminându-se, parchetul militar a trimis în judecata tribunalul militar din București pe femeile Elena Pânzaru și Gherghina Neguț, acuzate de omor cu premeditare.

După cum am anunțat la timp, cele două femei, în vara anului trecut, au otrăvit în mod voit, cu diverse plante medicinale și arsenic, pe o bătrână Maria Dumitrescu.

Prin această moarte, cele două criminale urmau să intre în posesia unor case pe cari funcționa le făcuse lor vânzătoare, prin testament, după moartea ei.

Procesul a fost pus pe rolul secției II-a a tribunalului militar din București, pentru data de 25 Februarie.

Deasemenea, s'au mai fixat eri următoarele termene:

- 1 Martie, soldatul G. Ioniță Enicu, acuzat de crimă de omor cu premeditare, pentru că a suprimat la 30 Oct. 1937 pe soldatul Gh. Dumitru.
- 3 Martie, subit. Odea I. și Magda Deneș, acuzate de crimă de trădare și complicitate la trădare.
- 4 Martie, M. Voiculescu, acuzat de sustragere de bani publici.

Curtea superioară de casare și justiție, prezidată de d. gen. Tur-

batu, procuror fiind d. col. D. Bălsănuș, a judecat recursul soldatului Rendel Helmut, condamnat de tribunalul militar din Cluj la 6 luni închisoare pentru nesupunere la încorporare.

În apărare, d. av. I. Bianchi a susținut violarea art. 350 comb. cu 293 C. J. M. — omisiune esențială — deoarece nu i s'a pus în vedere recurentului, termenul de judecată cu 3 zile înainte de ziua procesului.

Curtea a admis recursul cu trimiteră la tribunalul din București.

—XXXXXXXXXXXX—

Pentru inimile
caritabile

Stefan Niculescu, tapiter din str. Romană, 165, fost doi ani în șir bolnav, neprimind niciun ajutor din partea Casei centrale de asigurări, cu toate că și-a plătit la timp cotizațiile, îndurând o mizerie groznică împreună cu copiii săi, neavând de lucru. Roagă pe această cale pe oricine să-l încurajeze cu lucrări de tapiterie, decorațiuni, saltele, studio, lucrări pe cari le va executa cu toată îngrădirea.

RADIO

Marți 15 Februarie

1875 m. RADIO-ROMANIA 150 kw. 160 kHz.

364,5 m. BUCUREȘTI 12 kw. 823 kHz.

ORA DIMINTEI (7.30-8.30)

— Deschidere emisiunii;

— Gimnastică ritmică;

— Radio-jurnal;

— Concert de dimineață (discuri);

— Sfatul gospodăresc și medicale;

7.30: Închidere emisiunii;

13: Ora Culturală. Sport. Cota Dunării.

13.15: Concert de prânz. Orchestra Jean Sibiaceanu.

14.10: Ora. Mersul vremii. Radio-jurnal.

14.30: Continuarea concertului.

15: Actualități străine radiofonice.

18: Ora. Mersul vremii.

18.05: Poșta tehnică.

18.20: Figuri de compozitori: Massenet (discuri).

19: Actualități științifice.

RADIO-ROMANIA.

19.15-19.40: Muzică românească (discuri).

RADIO BUCUREȘTI

19.15: Muzică de cameră: Quintet cu pian de Mozart.

RADIO-ROMANIA.

RADIO-BUCUREȘTI

19.40: Actualități italiene, de prof. Alex. Marcu.

20: Concert coral: Sextetul Cotroceni, cond. de I. Petu.

20.25: Beniamino Gigli cântă (discuri).

20.40: Muzică cehoslovacă: Concert simfonic al Orchestrei Radio, dirijat de Bruno Pleier, directorul Filarmonei din Karlovy Vary (Cehoslovacia).

UNIVERSITATEA RADIO

21.25: Radiodifuziuni emise de cererul simfonic, de prof. Chr. Mosceanu.

21.40: Arii din opere slave. D-na Ludmila Slatin (Belgrad) accomp. de orchestra Radio. R. Smirsky-Komoff.

22: Continuarea concertului simfonic.

22.30: Radio-jurnal: Sport.

22.45: Concert de noapte al orchestrei Sandu Marcu, transmis de la restaurantul „Cina”.

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.

STRAINATATEA

20.40: BUCUREȘTI: Concert simfonic orch. Radio, dir. Bruno Pleier (Karlsruhe).

20.30: LIPSCA: „Manon” operă de Massenet (trans. Opera din Dresda).

22: STUTTGART: „Muzică religioasă de Handel. Orch. cor, soliști.

23.30: BRESLAU: Recital de violă.

BERLIN: 16: Fecururi muzicale.

17.30: Orch. Erich Schneider.

19: Muzică distansă.

20.10: Concert de Uvertură.

20.45: Ecolu serii.

21: Muzică de carnaval.

22: Concert de muzică militară italiană și ungară.

23.30: Muzică distractivă și de dans (Hamburg).

Despre lucruri gingașe

Cartea cu poezie

O carte cu poezie, când e cu adevărat carte și când e cu adevărat poezie, e un lucru foarte gingaș.

Ca să fi-o apropiu de suflet, nu trebuie să uși mai întâi că ai în mână însuși sufletul poetului, brodat migălos cu arniciul slovei pe basmaua paginii.

Apoi trebuie să mai știi, — iar dacă nu știi, trebuie să înveți, — cum să pătrunzi în sufletul ei. Căci fiecare carte cu poezie, dacă e carte adevărată, are sufletul ei aparte, rupt din sufletul poetului.

Lumină din lumină...

Și, în sfârșit, mai trebuie să te lepezi de sursa ideilor preconcepție și să pătrunzi în carte ca într-un altor, cu privirile limpezi și sufletul deschis ca pentru cumințare.

Căci poezia e un altar de închinăciune și elevație a sufletului spre culmi nepământene.

Cubotele și pașii pelerinului, care vin de departe prin arșița însetării, se opresc la marginea slovelor.

Numai sufletul lui pășeste mai departe, mână în mână cu tălcul cuvintelor — (aceste răcoritoare oaze de verdeață și slăvițe popasuri de cântec și limpezimi într-un deșert de tăcere), — departe, mai departe, spre duhul înalt și pur al poeziei.

Către frumos dau toate potecile poeziei.

Dar nu toate ajung.

Unele se rătăcesc în sine. Altele se afundă în prăpăstii. Multe merg în deșert și rămân în deșert. Puține ajung.

Și ajung aproape singure.

Căci puțini sunt cei cari gustă frumosul dela sursă. Ne mulțumim prea adesea cu o picătură de poezie sorbită în pripă din potirul unei flori, cu o frântură de tril, sau cu o fărâmiță de rază, cugulită dintr-un blid smălțuit de valcea, în revărsatul zorilor.

Și aceasta este, într-adevăr, adevărată.

—XXXXXXXXXXXX—

Tiberiu Crudu De pe la noi, ce-a fost odată...

Fără să fie înzestrat cu mijloacele de mănărire a frazelor, într-un chip neobișnuit prin aceia că se folosește fraza lirică până și în cuprinsul unei povestiri epice, cum e cazul lui Mihail Sadoveanu, d. Tiberiu Crudu aprofundează cu mai multă putere de pătrundere viața sufletească a unei țărâni îndatătă prin surerile ei la poezia marelui bucovinean acoperită de fâgeturi bătrâne. În felul lui Em. Grigoriu, pe care îl preocupă mai mult natura, bogăția cotelor și comorile de simțire înrădăcinate în folclorul bucovinean, d. Tiberiu Crudu prinde în limpezimi de frăz crâmpe dintr-un trecut plin de măreție prin jertfă, dorința lui de transformări în toate domeniile și dragostea față de pământul pe care îl dorea îmbrățișat la sânul mamei.

Fraza e limpede, curgătoare, duioasă pe unele locuri, autorul dovedind înșuși de fin povestitor, pentru care viața, sub toate aspectele, e un prilej de adâncire, de îngândurare și de răvnă a desăvârșirii.

—XXXXXXXXXXXX—

Octave Aubry: Maria Walewska

Povestea de dragoste, ruptă din frământările ce-l mănău tot mai departe pe neaștosul cuceritor, care a fost Napoleon, în largul unei lumi mai mult nedumerită decât înspăimântată, găsește în pana lui Octave Aubry un mijloc de însemnare de-a lungul istoriei de care s'a legat cu braie de flăcău numele lui Napoleon.

Fără a fi o biografie romantașă, în felul aceluia care se publică de la un rând de vreme, dar căutând să se păstreze cât mai aproape de adevărul

—XXXXXXXXXXXX—

După 37 de ani

Pictorul Vladimirsk răscompărat

un tablou vândut cu 2 franci și 3 parale

—XXXXXXXXXXXX—

Cunoscutul pictor francez Vladimirsk a deschis de curând o expoziție de pictură în Galeria de Elizee la Paris. Cu mare greutate au izbutit prietenii și admiratorii să-l convingă să se retrăsească dintr-o viață de artist și să-și revină la viața de om de casă.

Artista acestă din belșug înzestrată de natură cu darul de a tălmăci în culori vizuali și icoane, a îndurată o mare mizerie la începuturile carierei sale.

Cu câtă bucurie povestește prietenilor cum a izbutit să răscompărat un tablou pe care-l vânduse acum 37 de ani pe suma de 2 franci și 3 parale, bani absolut necesari unui bilet de tren dela Chatou la Paris.

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

Despre lucruri gingașe

Cartea cu poezie

O carte cu poezie, când e cu adevărat carte și când e cu adevărat poezie, e un lucru foarte gingaș.

Ca să fi-o apropiu de suflet, nu trebuie să uși mai întâi că ai în mână însuși sufletul poetului, brodat migălos cu arniciul slovei pe basmaua paginii.

Apoi trebuie să mai știi, — iar dacă nu știi, trebuie să înveți, — cum să pătrunzi în sufletul ei. Căci fiecare carte cu poezie, dacă e carte adevărată, are sufletul ei aparte, rupt din sufletul poetului.

Lumină din lumină...

Și, în sfârșit, mai trebuie să te lepezi de sursa ideilor preconcepție și să pătrunzi în carte ca într-un altor, cu privirile limpezi și sufletul deschis ca pentru cumințare.

Căci poezia e un altar de închinăciune și elevație a sufletului spre culmi nepământene.

Cubotele și pașii pelerinului, care vin de departe prin arșița însetării, se opresc la marginea slovelor.

Numai sufletul lui pășeste mai departe, mână în mână cu tălcul cuvintelor — (aceste răcoritoare oaze de verdeață și slăvițe popasuri de cântec și limpezimi într-un deșert de tăcere), — departe, mai departe, spre duhul înalt și pur al poeziei.

Către frumos dau toate potecile poeziei.

Dar nu toate ajung.

Unele se rătăcesc în sine. Altele se afundă în prăpăstii. Multe merg în deșert și rămân în deșert. Puține ajung.

Și ajung aproape singure.

Căci puțini sunt cei cari gustă frumosul dela sursă. Ne mulțumim prea adesea cu o picătură de poezie sorbită în pripă din potirul unei flori, cu o frântură de tril, sau cu o fărâmiță de rază, cugulită dintr-un blid smălțuit de valcea, în revărsatul zorilor.

Și aceasta este, într-adevăr, adevărată.

—XXXXXXXXXXXX—

Tiberiu Crudu De pe la noi, ce-a fost odată...

Fără să fie înzestrat cu mijloacele de mănărire a frazelor, într-un chip neobișnuit prin aceia că se folosește fraza lirică până și în cuprinsul unei povestiri epice, cum e cazul lui Mihail Sadoveanu, d. Tiberiu Crudu aprofundează cu mai multă putere de pătrundere viața sufletească a unei țărâni îndatătă prin surerile ei la poezia marelui bucovinean acoperită de fâgeturi bătrâne. În felul lui Em. Grigoriu, pe care îl preocupă mai mult natura, bogăția cotelor și comorile de simțire înrădăcinate în folclorul bucovinean, d. Tiberiu Crudu prinde în limpezimi de frăz crâmpe dintr-un trecut plin de măreție prin jertfă, dorința lui de transformări în toate domeniile și dragostea față de pământul pe care îl dorea îmbrățișat la sânul mamei.

Fraza e limpede, curgătoare, duioasă pe unele locuri, autorul dovedind înșuși de fin povestitor, pentru care viața, sub toate aspectele, e un prilej de adâncire, de îngândurare și de răvnă a desăvârșirii.

—XXXXXXXXXXXX—

Octave Aubry: Maria Walewska

Povestea de dragoste, ruptă din frământările ce-l mănău tot mai departe pe neaștosul cuceritor, care a fost Napoleon, în largul unei lumi mai mult nedumerită decât înspăimântată, găsește în pana lui Octave Aubry un mijloc de însemnare de-a lungul istoriei de care s'a legat cu braie de flăcău numele lui Napoleon.

Fără a fi o biografie romantașă, în felul aceluia care se publică de la un rând de vreme, dar căutând să se păstreze cât mai aproape de adevărul

—XXXXXXXXXXXX—

După 37 de ani

Pictorul Vladimirsk răscompărat

un tablou vândut cu 2 franci și 3 parale

—XXXXXXXXXXXX—

Cunoscutul pictor francez Vladimirsk a deschis de curând o expoziție de pictură în Galeria de Elizee la Paris. Cu mare greutate au izbutit prietenii și admiratorii să-l convingă să se retrăsească dintr-o viață de artist și să-și revină la viața de om de casă.

Artista acestă din belșug înzestrată de natură cu darul de a tălmăci în culori vizuali și icoane, a îndurată o mare mizerie la începuturile carierei sale.

Cu câtă bucurie povestește prietenilor cum a izbutit să răscompărat un tablou pe care-l vânduse acum 37 de ani pe suma de 2 franci și 3 parale, bani absolut necesari unui bilet de tren dela Chatou la Paris.

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX—

—XXXXXXXXXXXX

